

[REDACTED]

Uw brief van	Uw kenmerk	Ons kenmerk	Bijlagen
2/7/91	SAG/P/D.202	Nr. 23.139/I/PD/JP	
22/1/92	SAG/P/018/D.202	[REDACTED]	

Betreft : Gebruik van de talen in bestuurszaken.
Gebruik van het Duits in het gewestelijk werkloosheidsbureau te Verviers.

Mevrouw de Minister,

1. Op 26 september 1991 en 11 maart 1992 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) een onderzoek gewijd aan de vraag om advies die door uw ambtsvoorganger, Minister Luc Van den Brande, werd ingediend i.v.m. het probleem dat door de R.V.A. werd opgeworpen en het gebruik van het Duits door het gewestelijk werkloosheidsbureau te Verviers betrof.

Volgens de R.V.A. is het probleem het volgende:

"Overeenkomstig artikel 34, § 1, 2e lid, van de gecoördineerde taalwetten gebruikt het gewestelijk werkloosheidsbureau van Verviers de taal van het gebied waar het gevestigd is (i.c. het Frans) in zijn binnendiensten en in zijn betrekkingen met de diensten waaronder het ressorteert. Krachtens het 4e lid van hetzelfde artikel, gebruikt het voornoemde bureau van Verviers in zijn betrekkingen met een particulier de taal die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier. Wanneer deze particulier in een gemeente van het Duits taalgebied woont, moet er Duits worden gebruikt en moeten de administratieve akten betreffende die particulier in het Duits zijn gesteld (artikelen 13, § 2, en 34, § 1, 5e lid, van de taalwetten).

Voor er een beslissing tot weigering, beperking op schorsing van het recht op werkloosheidsuitkering wordt uitgesproken, roept de gewestelijke werkloosheidsinspecteur van Verviers steeds de werkloze op om gehoord te worden (toepassing van artikel 174 van het K.B. van 20 december 1963 betreffende arbeidsvoorziening en werkloosheid).

Indien de werkloze in een gemeente uit het Duits taalgebied woont, wordt hij in het Duits opgeroepen (met formulier C 36 - bijlage bij het dossier) en wordt hij in dezelfde taal gehoord.

De verklaringen van de werkloze tijdens het verhoor worden in het Duits geacteerd op het P.V. (formulieren C 30 en C 143 als bijlagen) waarop onderaan ook een rubriek staat "beslissing van de inspecteur" waarin de gewestelijk inspecteur beknopt en in het Frans de beslissing noteert die moet worden genomen.

De beslissing van de gewestelijk inspecteur wordt "in vorm opgemaakt, in het Frans en in het Duits opgesteld en in die laatste taal aan de betrokkene meegedeeld" (formulier C 29) overeenkomstig artikel 34, § 1, 5e lid, van de gecoördineerde wetten.

Tot nu toe heeft de R.V.A. steeds het standpunt verdedigd volgens hetwelk de beslissing die op C 30 wordt genoteerd, een administratieve akte is voor intern gebruik die de betrekking tussen het gewestelijk bureau en de werkloze niet aanbelangt en bijgevolg op geldige wijze in het Frans mag worden gesteld (art. 34, § 1, 2e lid, van de gecoördineerde wetten). De R.V.A. is overigens steeds van oordeel geweest dat de wetgeving op het taalgebruik werd nageleefd als de beslissing in het Duits aan de betrokkene werd betekend.

Het Arbeidshof te Luik houdt er een andere mening op na. Het is immers van oordeel dat de beslissing die op C 30 wordt genoteerd, een administratieve akte is in de zin van artikel 34, § 1, van de gecoördineerde wetten en in het raam valt van de betrekkingen tussen het gewestelijk bureau en de particulier en dus verplicht in het Duits moet zijn gesteld, zoniet zou ze met toepassing van artikel 58 van de gecoördineerde wetten als nietig kunnen worden beschouwd zelfs indien ze achteraf in het Duits zou zijn betekend."

2. Bij de vraag om advies is een in het Duits gesteld arrest (met zijn Franse vertaling) gevoegd van de 7e Kamer van het Arbeidshof van 5 november 1990.

Dit arrest constateert "dat de R.V.A. in zijn binnendiensten weliswaar uitsluitend Frans mag gebruiken (art. 34, § 1, 2e lid), maar dat dezelfde bepaling het verplicht gebruik van het Duits oplegt voor de betrekkingen met een inwoner van een gemeente waar deze laatste taal wordt gesproken en artikel 34, § 1, 5e lid voorschrijft dat de administratieve handelingen in het Duits moeten zijn gesteld.

Verwijzen naar werkzaamheden die aan de beslissing voorafgaan, is niet pertinent daar hierdoor de dualiteit "nemen van de beslissing - betekenen van de beslissing" uit het oog verloren wordt en het eerste zonder twijfel een administratieve handeling is.

Het is niet voldoende de beslissing in het Frans op te stellen en ze daarna aan de sociaal verzekerde te betekenen in de vorm van een Duitse vertaling waarvan de concordantie met de originele beslissing zelfs niet gewaarborgd is.

Met toepassing van artikel 58 van de gecoördineerde taalwetten moet de in het Frans gestelde beslissing van de gewestelijk werkloosheidsinspecteur nietig worden verklaard."

3. Per brief van 8 november heeft de V.C.T. de Minister de volgende aanvullende vragen gesteld :

"Alvorens eventueel een advies uit te brengen over deze delicate aangelegenheid - met name, een aan de gang zijnde rechtsprocedure - wenst de Commissie de volgende aanvullende inlichtingen in te winnen :

- 1) Hoe verloopt het gesprek tussen een Duitstalige werkloze en de inspecteur van het gewestelijk werkloosheidsbureau te Verviers ? Kent die inspecteur de taal van de betrokkene ?
- 2) Is er geen werkloosheidsbureau te Eupen en, indien dat toch het geval is, waarom worden de Duitstalige werklozen niet door dat bureau opgeroepen en gehoord ?"

4. Op 22 januari 1992, heeft het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid daarop als volgt geantwoord :

"In antwoord op uw voornoemde brief heb ik de eer U mee te delen dat de Duitstalige werkloze steeds wordt gehoord door een ambtenaar wiens kennis van het Duits werd vastgesteld door het V.W.S.

De heer [REDACTED], een Duitstalig bestuurssecretaris, hoort de werklozen uit de streek van Eupen. Mevrouw [REDACTED], een waarnemend hoofdcontroleur, hoort die uit de streek van Sankt Vith.

Beide ambtenaren zijn procuratiehouders inzake beslissingsneming en ondertekening.

De hoorzitting verloopt in het Duits en de beslissingen worden de werkloze in diezelfde taal meegedeeld.

Anderdeels bestaat er geen werkloosheidsbureau te Eupen.

Niettemin beschikt het gewestelijk bureau te Verviers in Eupen over lokalen. Twee voormiddagen per week worden die opengehouden door ambtenaren van het Vervierse bureau, die een door het V.W.S. vastgestelde kennis van het Duits bezitten.

De hoorzittingen waarvan sprake grijpen meestal in die lokalen plaats.

In Sankt Vith bestaat een dergelijke permanentie niet. De werklozen uit die streek worden evenwel gehoord in lokalen die het gemeentebestuur van Sankt Vith ter beschikking stelt van het gewestelijk bureau van Verviers".

5. WETGEVING

Artikel 36, § 1, van de gecoördineerde taalwetten stelt : "Iedere gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten uit verschillende taalgebieden, behalve Brussel-Hoofdstad, bestrijkt en waarvan de zetel niet gevestigd is in een gemeente uit het Duitse taalgebied, gebruikt in zijn binnendiensten ...

3° voor alle andere zaken: de taal van het gebied waarin de zetel van de dienst gevestigd is".

Voor zijn berichten, mededelingen en formulieren, bestemd voor het publiek en voor de opstelling van akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen is hij onderworpen aan artikel 34, § 1.

Artikel 34, § 1 stelt dat een dergelijke gewestelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruikt die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Artikel 12 stelt dat iedere plaatselijke dienst, die in het Duitse taalgebied is gevestigd, uitsluitend de taal van zijn gebied gebruikt voor zijn betrekkingen met de particulieren en dat er nochtans steeds wordt geantwoord in de taal, die door de particulier gebruikt wordt, wanneer deze zich wendt in het Frans of in het Duits tot een dienst die gevestigd is in een gemeente uit het Duitse taalgebied.

Artikel 34, § 1, stelt eveneens dat de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen worden gesteld in de taal die de plaatselijke diensten van de woonplaats van de aanvrager moeten gebruiken.

Artikel 13, § 2, stelt dat iedere plaatselijke dienst, die in het Duitse taalgebied gevestigd is, de akten die particulieren betreffen in het Duits stelt en dat ieder belanghebbende daarvan, zonder bijkomende onkosten en zonder verantwoording van zijn aanvraag bij de dienst die de akte heeft opgemaakt, een gewaarmerkte Franse vertaling met waarde van uitgifte of van gelijkkluidend afschrift kan bekomen.

6. RECHTSPRAAK

Volgens het V.C.T.-advies nr. 1261 van 24 februari 1966 is een dienst waarvan de werkring gemeenten uit het Franse en uit het Duitse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel te Luik gevestigd, een gewestelijke dienst bedoeld bij artikel 36, § 1, van de gecoördineerde taalwetten.

Voor de getuigschriften en verklaringen en de betrekkingen met de particulieren dient een dergelijke dienst zicht te houden aan artikel 34, § 1.

Voor de briefwisseling met particulieren dienen de diensten zich te laten leiden door de bepalingen die ter zake zijn opgelegd aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Met toepassing van artikel 12 moet er gebruik van het Duits worden gemaakt indien de particulier die taal gebruikt.

In het advies nr. 1773 van 22 september 1966 was de V.C.T. van oordeel dat een beslissing genomen door de directeur van het gewestelijk werkloosheidsbureau, die een arbeider tijdelijk uitsluit van de werkloosheidsuitkering, een administratieve handeling is die onder toepassing valt van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken en een handeling aangaande particulieren.

In het advies nr. 3652 van 16 mei 1974 was de V.C.T. van oordeel dat de gewestelijke Commissie van het R.I.Z.I.V., gevestigd te Verviers, een gewestelijke dienst is, waarvan de werkring gemeenten uit het Duitse taalgebied en gemeenten van het Franse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in het Franse taalgebied en dat artikel 36, § 1, er dus op toepasselijk is voor de betrekkingen met de particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, machtigingen en vergunningen.

Artikel 34, § 1, stelt dat de taal moet worden gebruikt die ter zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier en dat de plaatselijke diensten van het Duitse taalgebied, krachtens de artikelen 12 en 14 van de gecoördineerde taalwetten, in casu het Duits of het Frans gebruiken, naargelang van de wens van de betrokkenen.

Daar de beslissing van de Medische Raad door de Gewestelijke Commissie van Verviers aan de betrokkene wordt genotificeerd, vormt die kennisgeving een betrekking tussen een gewestelijke dienst in de betekenis van artikel 36, § 1 en een particulier, de kennisgeving moet dus gesteld zijn in het Duits (als het een inwoner van het Duitse taalgebied betreft), tenware de betrokkene het Frans heeft gebruikt.

Dit advies merkt op dat de V.C.T. in haar adviezen nrs. 1218 van 25 januari 1968 en 1316 van 23 september 1965, ondermeer heeft geoordeeld dat de beslissingen van de Commissies inzake pensioenen, aangezien zij in binnendienst worden opgemaakt, dienen gesteld te zijn in de taal die opgelegd is voor de behandeling van de zaken in binnendienst; dat deze beslissingen die uitvoerende bestuurlijke handelingen zijn en die aan particulieren genotificeerd worden, evenwel in de andere taal dienen omgezet te worden, wanneer de particulier tot een ander taalstelsel behoort en uit de wet het recht put om de beslissing in zijn taal te eisen; dat de beslissingen in casu dienen gesteld te worden overeenkomstig het bepaalde in artikel 36, § 1, d.w.z. in het Duits voor de inwoners van de gemeenten van het Duitse taalgebied, tenzij deze laatsten om het gebruik van het Frans verzoeken.

De notificering van de beslissing is een betrekking tussen een gewestelijke dienst in de zin van artikel 36, § 1, en een particulier, en moet dus in het Duits zijn gesteld voor de Duitstalige betrokkenen.

7. CONCLUSIES

Dat werklozen uit de streek van Eupen en uit die van Sankt Vith in hun eigen taal worden gehoord door ambtenaren van het Vervierse gewestelijk bureau die ter plaatse worden gestuurd en een officiële kennis bezitten van het Duits, strookt, volgens de V.C.T., met de gecoördineerde taalwetten.

De beslissingen worden hun ook in het Duits betekend.

Wat de V.C.T., daarentegen, minder normaal voorkomt, is het feit dat de Duitstalige werklozen worden verzocht hun handtekening (en de vermelding "gelesen und genehmigt") te plaatsen onder het proces-verbaal van hun hoorzitting, dat weliswaar in het Duits is gesteld, maar waarvan alle voorgedrukte vermeldingen Franstalig zijn (bv. "proces-verbal d'audition", "date et signature de l'intéressé" "déclarations faites par l'intéressé lors de son audition". Op die formulieren komen trouwens ok alle dienstvermeldingen en de beslissing van de werkloosheidsinspecteur in het Frans voor.

Deze beslissing is van een latere datum dan de hoorzitting van de werkloze en men zou staande kunnen houden dat het gaat om een dokument dat door het gewestelijk bureau te Verviers in binnendienst wordt gebruikt en bijgevolg in het Frans wordt gesteld.

Aangezien de beslissing echter voorkomt op het formulier (C 30 of C 143) waarop ook de (Duitstalige) en ondertekende verklaring van de werkloze voorkomt, constateert de V.C.T. dat het formulier een ondeelbaar geheel vormt dat ook een administratieve handeling betreffende een particulier is en dus integraal in diens taal, in casu het Duits, zou moeten worden gesteld (samenlezing van de artikelen 36, § 1, 3e lid, 34, § 1, 5e lid en 13, § 2).

De V.C.T. is van oordeel dat, om die moeilijkheden te vermijden, afzonderlijke formulieren moeten worden gebruikt :

1. voor de verklaringen die de werkloze ondertekent, moet het formulier gesteld zijn in de taal die deze laatste gebruikt.
2. voor de behandeling van het dossier in binnendienst en meer bepaald voor de beslissing moet de taal worden gebruikt van het gebied waar de dienst is gevestigd, i.c. het Frans.

3. voor de betekening van de beslissing moet de taal van de betrokkene, i.c. het Duits worden gebruikt.

Met de meeste hoogachting,

DE VOORZITTER,

A thick black horizontal bar used to redact the signature of the chairperson.